

FULL PARROQUIAL

PARRÒQUIES D'AGULLANA, BIURE,
BOADELLA D'EMPORDÀ, DARNIUS,
LES ESCAULES, MAÇANET DE CABRENYS,
PONT DE MOLINS I LA VAJOL

DIUMENGE DE RAMS —5 d'abril de 2020— núm. 731

☎ 972 53 55 13 o al 628 072 095. e-mail: perelluis.aymerich@gmail.com

DIUMENGE DE RAMS: la plaça i l'església buides

Jesús havia anat altres vegades a Jerusalem, hi entrava com un més, de vegades fins i tot discretament per passar desapercebut, aquest cop hi entra fent un signe: muntat damunt d'una somera, com a rei de pau, i els qui el segueixen tallen branques, encatifen el terra i l'aclamen amb crits messiànics: Hosanna el fill de David! L'entrada de Jesús genera expectació. La gent es pregunta: qui és aquest?

Avui la gent a casa, silenci als carrers, la plaça i l'església del poble buida. Avui també Jesús vol entrar als nostres cors, qui l'aclama? Deixem-lo entrar!

Que tinguem una bona Setmana Santa, Mn. Pere-Lluís

* PROPOSTES PER UNA SETMANA SANTA A CASA

Diumenge 5. **Diumenge de Rams.** Dibuixa la teva pròpia palma, tota la família pot participar. Col·loca-la al teu balcó o finestra i celebra l'entrada de Jesús a Jerusalem.

Dijous 9. **Dijous Sant.** A l'hora de sopar, poseu a la taula un pa i una copa de vi, recordant el Sopar del Senyor. Llegiu un passatge bíblic (rentament dels peus Joan 13; o la institució de l'Eucaristia Corintis 11, 23-34). Reseu junts el Parenostre, donant gràcies a Déu per l'Eucaristia, el sacerdot i l'amor fratern.

Divendres 10. **Divendres Sant.** Col·locar en un lloc significatiu de la casa una Creu. Llegiu algun passatge de la seva passió i guardeu un moment de silenci i pregant pels crucificats que segueixen patint avui a la Creu, especialment els malalts de coronavirus i les seves famílies, i conclouent amb la pregària del Pare nostre.

Dissabte 11. **Dissabte Sant.** A la nit, enceneu una espelma, deixant tota la casa a les fosques, i fer un moment en silenci descobrint que és Crist qui espanta la foscor. Som fills de la Llum i vam trobar en Crist la nostra llum perquè ha ressuscitat i ha vençut la mort. Podem concloure cantant junts l'Al·leluia Pascual: és la Pasqua del Senyor, el seu pas per les nostres vides.

Diumenge 12. **Diumenge de Resurrecció.** Agafeu l'espelma que vau encendre el dissabte i lligueu-hi un llaç o tros de tela blanca com a símbol de la Resurrecció del Senyor. Seguiu la celebració de l'Eucaristia des de la Santa Seu (11.00 hores) i la benedicció *Urbi et orbi* del Papa Francesc.

* COM VIVIM EL CONFINAMENT?

Tercera setmana de confinament; quan ja hem passat dies d'angoixa, de por, de no saber que fem bé o malament... Quan el cos s'acostuma a dormir poc perquè els pensaments ens absorbeixen; arriba aquest dia en que dius ja prou! Trobo a faltar a la família, als amics, a les reunions i celebracions de Parròquia, a aquella gent que cada dia trobava pels carrers, fer llargues caminades, preocupa i molt el treball aturat...tot i això tinc el privilegi d'estar al costat del meu nucli familiar, de poder sortir al jardí i gaudir de l'esclat de la primavera, que malgrat tot ha deixat sortir les flors, d'admirar les majestuoses muntanyes de les Salines i mirant cap a munt m'encomano a Déu i li demano a la Mare De Déu protecció per tots/es. Viure dia a dia amb l'esperança que poc a poc igual que un nen aprèn a caminar, tot tornarà al seu lloc i podrem retrobar-nos tots plegats! De mentre preparem per celebrar el dia de Rams amb els nens, tot dibuixant palmons o si tenim sort de trobar llorer seguirem la celebració per la tele. Recordo quan érem petits a casa, que la mare quan acaba de vestir l'últim, el primer ja anava despentinat! Portàvem unes branques de llorer (quina era més gran) com que vivíem a pagès tardàvem bastant per anar-hi i quan aconseguíem arribar la benedicció ja era acabada. La iaia ens deia "el que val és l'intenció". Per tant crec que Déu ens farà arribar la benedicció a tothom que la vulguem rebre. Començant així la Setmana Santa, amb un Viacrucis ben real. I quan arribem a la Pasqua, Jesús Ressuscitat ens ajudarà a tirar endavant malgrat totes les dificultats. Cada dia quan obro els ulls el primer que faig és donar gràcies pel nou dia, gràcies als veïns, a les persones que es preocupen per com estic. Com no també als sanitaris, a qui ens fan arribar el menjar, etc. etc....Tot i el que està succeint intentem no perdre el somriure i abracem-nos a la Fe i preguem tots junts. TOT ANIRÀ BÉ.

Una abraçada. Maria Durbau

Anem cap a les tres setmanes de confinament. Mirem per la finestra i veiem els carrers buits de persones i vehicles. Els pis sembla més petit a mesura que passen els dies.

Redescobrim llibres i jocs. L'ordinador i el mòbil encara s'han tornat més imprescindibles i ens permeten estar en contacte amb família i amics. Canviem les rutines. El puntual aplaudiment col·lectiu de les 20h als nostres sanitaris esdevé l'únic acte social. Una situació que mai ens havíem imaginat. De vegades pensem que es un malson del que ens despertarem i tot tornarà a ser com abans.

Amb pors, per la salut de la família i dels amics, de la nostra gent gran i de la crisi que ens cau al damunt. Amb renunciïes, les abraçades als essers estimats, fer una mica de esport, els caps de setmana a Maçanet i fins i tot la celebració eucarística. Però també amb molta esperança.

Aquest virus maleït passarà. Ens haurà ensenyat a valorar el que tenim a fora, la gent que ens estima, els professionals que ens cuiden, la importància de la Comunitat, la natura que tan trobem a faltar i , potser, si aprofitem bé aquest temps de reclusió obligada per pregar, llegir i meditar també ens valorarem més a nosaltres mateixos.

I no dubtem. Ja queda un dia menys per retrobar-nos en la Celebració Eucarística, tots plegats, amb joia i amb més desitjos d'estimar i compartir. Serem una Comunitat més forta.

Des de Barcelona, amb la enyorança de Maçanet. Albert i Lydia

Ara ens toca viure a tots, una situació que el món, no hi contava i no era d'esperar: ens ha visitat aquest virus anomenat, el Coronavirus, que està infectant a tot el món. Cadascú al viurà, a la seva manera. Jo particularment, el visc així. Al matí després de llevar-me i prendre un bon bany, esmorzo i havent resat les respectives oracions. Després, agafo en Tom, i ens en anem a passejar una estoneta, mentre que ell, fa les seves necessitats. En tornar a casa, escoltant música, llegint o mirar les notícies de la tele. I ja toca dinar, etc. Ho porto molt bé, perquè soc conscient de que anirà per llarg, però també amb fe i esperança, que amb la dita: Un dia mes i un dia menys, anem arribant al final del túnel i joiosos, victoriosos, guanyadors, de vèncer aquest bitxo, que no es va deixar atrapar. Ah!, i una mes per explicar. El 2020, serà recordat, per sempre. Tampoc, ha estat cap trauma de haver fet, aquest gran sacrifici, perquè el que compte, es al final, i ens en sortirem. Dedicar aquestes ratlles al personal sanitari i altres, que es desfan per nosaltres. Una experiència mes en la vida, per fer un gran pas endavant. Detall molt bonic d'alguns darniuencs, que a les 8 del vespre, es desfan amb gran aplaudiments. Molt bonic. Jo també ho faig. I en començar la Setmana Santa, puguem celebrar, amb Jesús, que fou condemnat a la Creu, injustament i després va ressuscitar. Igual, nosaltres veiem un final feliç. I bon Diumenge de Rams i a seguir la missa, per la TV. Endavant amics de les parròquies.

Abrasades a tots. Josep Masdevall.

Malauradament en aquests dies de confinament tenim molt temps per a la reflexió i ens afloren molts sentiments. La impotència davant d'aquest fet insòlit mai viscut. La incertesa, perquè no sabem ni quan ni com acabarà aquest malson. La por, per la informació que ens arriba i que cada dia és pitjor donades les xifres de contagiats i morts. La preocupació pels familiars que han de sortir a treballar o pels que tenim lluny i no podem veure.

Ens aquests moments, a part de les indicacions que estem obligats a seguir, hem de ser fidels a la nostra fe, que és la que ens mantindrà forts en els moments de debilitat.

Amb les nostres pregàries i els esforços de tots aquells que lluiten contra aquesta pandèmia, arribarà el dia que veurem la llum i tot tornarà a la normalitat. Ho aconseguirem.

Mercè, de Darnius

El Mn. Pere Lluís m'ha convidat a fer un escrit referent a com estem vivint aquests dies des del poble d'Agullana. Donada la meva condició actual de Tinent d'Alcalde, em requereix estar més alerta que mai a les necessitats dels veïns, molts de quals són grans i els cal atenció.

Tenim la sort que les tres botigues del poble han volgut, voluntàriament, donar servei a tothom, i s'han ofert per portar el pa i els queviures a qui ho demani. La farmàcia obre cada dia per donar el millor servei. Es recullen les escombraries a domicili a la gent que té dificultats per anar als contenidors.

Les administratives de l'ajuntament, per torns, mantenen el servei obert. Els veïns s'ajuden entre ells, la solidaritat es fa palesa: els més joves estan disposats a ajudar els més grans.

Tots ens interessem per tots. Les dificultats actuals es veuen superades per gestos individuals i col·lectius d'estima i amistat. Si bé es veritat que el confinament a casa és molest i feixuc, ens consola pensar que aquesta acció salva vides. Ens sentim orgullosos, com a poble, de dur a terme el que disposen les autoritats sanitàries, és la millor manera d'ajudar els professionals de la salut en la seva tasca.

I des de la fe, els creients preguem per la salut de tots, que torni aviat la normalitat a casa nostra i arreu del país. Amb la participació de tots ho farem possible.

Joan Reynal-Agullana